

V. DEBALU JÉGKORONG TORNA

A nyár utolsó hétvégéjén rendezték meg az V. DEBALU jégkorong tornát az U14-es korosztálynak Debrecenben.

Az Újpesti csapat is meghívást kapott erre- a tornára, mint minden évben, és természetesen el is fogadtuk ezt a meghívást, hiszen már többször voltunk már itt, és mindig nagyon jól éreztük magunkat.

Idén nem csak az UTE játékosából állt a csapat, hanem UTE-STARS néven a Budapest Starssal közösen nevezünk. Ennek egyszerű a magyarázata, túl kevesen maradtunk, de így egy vegyes csapattal viszont be tudunk nevezni a tornára és így fogunk indulni a bajnokságban is.

Pénteken reggel busszal indultunk. Ez azért volt jó, mert bár ismertük egymást a Starsból jött gyerekekkel, de csak az egymás elleni játékokból.

A tornán öt csapat indult, egy lengyel, két debreceni, egy csíkszeredai és mi. Miután megérkeztünk, először a jégcsarnokba mentünk, kipakoltuk a hoki felszereléseinket. Mivel még volt időnk, a kollégiumi szállásunkat is elfoglaltuk, majd visszamentünk a jégcsarnokba.

Ezen a napon csak egy meccsünk volt, amit a csíkszeredai csapat ellen játszottunk, és nyertünk 18:0-ra. A meccs után elmentünk fagyizni, meg vacsorázni, de korán kellett lefeküdni aludni, mert másnap reggel nyolckor kezdődött az első meccsünk. Ezen a napon a Debrecen I., majd a Debrecen II. próbálta bevenni a kapunkat. Szerencsére ez nem sikerült nekik, az első meccset 7:1-re, a másodikat 8:2-re sikerült nyernünk. A meccs végén gyorsan átöltöztünk, és ebédelni mentünk. Mivel az egész délutánunk szabad volt, ezért elmentünk az állatkertbe, amiről először azt hittük, hogy vicc, de végül nagyon jól éreztük magunkat. A legjobban mindenkinek egy kis majom tetszett, aki mindig el tudta kapni a neki dobott makkot, sőt végén a kezünkől is elvette. Este hat órakor az összes csapat találkozott a debreceni csúszdaparknál, és egy nagy közös fürdőzéssel zártuk a napot.

Vasárnap a lengyel csapat ellen játszottunk. Sajnos nagyon durván játszottak. A meccsen sokszor több volt a verekedés, mint a játék. Nagyon sok kiállítás született. Volt olyan, amikor hárman is a büntető padon ültek, és olyan is, amikor két percet játszottunk, és hat percig állt a játék egy verekedés miatt.

A harmadik harmad közepén átcsleztem magam két lengyel játékoson, és a harmadik is csak úgy tudott megállítani, hogy hátulról szó szerint az ütőjével leütött. Miután levittek a jégről sokáig szédültem, és hányingerem volt, így már nem mehettem fel a jégre. Ezt a meccset 11:0-ra nyertük és így bekerültünk a döntőbe. Sajnos mivel az orvos megállapította, hogy agyrázkódást kaptam, nem játszhattam, a lelátóról szurkoltam a

végig csapatomnak de a meccs végén mezt és korcsolyát húztam, odamentem a csapatomhoz, és én is kezet fogtam az ellenféllel.

A döntőt 9:1-re nyertük, így veretlenül nyertük ezt a tornát, hozhattuk el az aranyérmet és a kupát.

Mikor hazaérkeztünk, a szüleim rögtön elvittek a kórházba, ahol persze két napra rögtön bent is tartottak. Sajnos ezzel a sérülés nem volt túl jó, de a tornán jól éreztük magunkat, és persze örültünk az első helynek.

Az iskolánkból még ketten a csapat tagjai voltak. Csiki Attila, vele már hetedik éve vagyunk csapattagok, és Pesti-Szabados Bendegúz, vele az idei szezontól játszunk együtt.

Kováts Máté /7.c